

Boží království je misijní království Zpráva o misijním výjezdu Saaremaa 09

Pavel Neústupný, Berlín

Ve stopách Moravanů v Estonsku

Na podzim roku 2006 jsem přednášel na konferenci MORAVIAN v Suchdolu nad Odrou. Svůj příspěvek jsem nazval „[Moravané – duchovní pramen spojení Čechů a Němců](#)“. Tehdy jsme s manželkou už 8 let misijně pracovali v Estonsku, ale nic bližšího jsem o působení Moravských bratří v Estonsku nevěděl.

Původní převážně česká Jednota bratrská byla protestantským hnutím desetiletí před Lutherovou reformací. Pokračování našla v obnovené Jednotě bratrské Moravanů, probuzených etnických Němců z Kravařska, kteří kvůli pronásledování uprchli na panství hraběte Zinzendorfa v Sasku a založili tam v r. 1722 obec Herrnhut / Ochránov.

V červnu 2007 jsme s přáteli pořádali v Suchdole n.O. tzv. Suchdolskou iniciativu, průkopnické shromáždění Čechů a Němců. Cílem bylo přispět k duchovnímu otevření a pročištění studny probuzení Jednoty bratrské.

V létě 2007 jsme byli se ženou a s naším estonským přítelem metodistickým pastorem Joelem v estonském skanzenu v Tallinnu. Objevili jsme tam modlitebnu Ochránovských, roubený dům s doškovou střechou z roku 1780 z estonského ostrova Saaremaa (dříve německy Oesel). Bylo tam přesně udáno, z jaké vesnice a z jakého dvora dům pocházel. Vydali jsme se na ostrov a po dobrodružném hledání jsme dvůr našli. Žila tam úplně sama stařenka, která se na dům ještě pamatovala. Ukázala nám přesně, kde stál.

Podařilo se mi pak pořídít si literaturu a zjistit víc o působení Moravanů v Estonsku. Skrze ně vzniklo v Estonsku a Lotyšsku, tehdy nazývaném Livonsko, a obzvláště na estonském ostrově Saaremaa duchovní probuzení, které trvalo nejméně sto let. Napsal jsem o tom pro konferenci MORAVIAN v říjnu 2009 studii „[Působení obnovené Jednoty bratrské v Estonsku a Lotyšsku](#)“.

Vize nabývá konkrétní podoby

V létě 2008 jsme byli se ženou a s přítelem Joelem zase na ostrově Saaremaa. **Už jsme měli břímě od Pána** zabývat se otevřením této mezitím zasypané studny probuzení. Dnes se tam o probuzení skrze Moravany skoro nic neví a církev Jednota bratrská je v Estonsku zanedbatelně malá. Estonsko platí podle určitých statistik spolu s Českem za nejateističtější zemi v Evropě! Modlili jsme se a začali s mobilizací přímluvců v Německu a Česku. Rozhodli jsme se přijet v létě 2009 a uspořádat na ulicích hlavního města ostrova Kuressaare řadu pouličních evangelizací v moci Ducha svatého. Jak by to mělo probíhat jsme nevěděli – nemluvíme estonsky a na ostrově jsme znali jenom jednoho metodistického pastora z vesnice, vzdálené 20 km od Kuressaare.

Náš přítel Joel nás zavedl do baptistického sboru v Kuressaare, v jehož místnostech je i studio křesťanského Pereraadia. Přišel ředitel studia, chvíli jsme spolu mluvili a pak nás požádal o rozhlasový rozhovor. A že máme mluvit, o čem a jak dlouho chceme. Vyprávěli jsme tedy: o naší desetileté práci v Estonsku, o probuzení v Estonsku skrze Moravany, o našem břemenu pro ostrov Saaremaa a o našem plánu evangelizovat v létě 2009 v Kuressaare. Řekli jsme to – a byli jsme „chyceni“ a nasměrováni vlastními slovy! **Cítili jsme v tom Boží jednání, Bůh přivedl něco do pohybu**, z čehož už nešlo ustoupit a co se nedalo přesunout. Věděli jsme: teď to bude napínavé!

Když jsme to v Německu komunikovali, přidal se k nám pastor Udo Knöfel se svým sborem z Horní Lužice nedaleko Ochranova. S kompletní hudební skupinou a aparaturou! Dotázán byl i evangelista Walter Heidenreich, předložil to Bohu a přislíbil pak svou účast. Z Česka se přihlásil pastorský manželský pár ze severní Moravy. Rozesláním modlitebních dopisů jsme koordinovali přímluvu asi stovky přímluvců v Česku a stovky v Německu. Psali jsme dopisy pastorům a vedoucím na ostrově a byli jsme tam v březnu a dubnu 2009 osobně, navazovali s nimi kontakt a připravovali letní výjezd.

Výjezd na ostrov Saaremaa v létě 2009

V týmu bylo včetně dětí celkem 32 účastníků – 26 z Německa, 2 z Česka a 4 z Estonska. **Od soboty 25.7. do pondělí 3.8.** jsme bydleli v prázdninovém areálu poblíž Kuressaare, kde jsme se mohli dobře připravovat, být spolu i odpočívat. Hned v první neděli jsme působili při jubilejní slavnosti ve venkovském metodistickém sboru v Reeküle. Několik lidí zde přijalo Ježíše, další přijali modlitbu. Měli jsme dobré společenství v Duchu svatém.

Byli jsme během našeho výjezdu zase vyzváni k rozhovorům do „Pereraadia“, a to hned dvakrát. Udo a Walter podávali svá osobní svědectví a vyzvali posluchače, aby se rozhodli pro Ježíše Krista jako svého Spasitele a Pána.

Ještě před našimi hlavními evangelizacemi pod širým nebem jsme si ve středu zajeli do Tuiu k osamělému dvoru z roku 1738, kde jsme byli už v létě 2007 a kde původně stála modlitebna Jednoty bratrské. Stařenka tam ještě žila a dovolila nám postavit zvukovou aparaturu uprostřed svého dvora. Chválili a uctívali jsme Boha! Mladá sestra z našeho týmu, Estonka, popisuje svůj zážitek: „Absolutním vrcholem bylo pro mne **uctívání v Tuiu**. Prostě Boha chválit a vyvyšovat, nedívat se na sebe a své potřeby, nýbrž na Něj – to dělalo moc dobře. Věřím, že při těchto chvalách sám Ježíš chodil od jednoho k druhému a uzdravoval a posiloval nás.“

Naše první evangelizace se konala na nově postaveném pódiu v areálu hřiště a sportoviště ve vesnici Kõljala nedaleko Kuressaare. Pereraadio všechny evangelizace nahrávalo pro internetovou televizi. Druhá a třetí evangelizace pod širým nebem se konaly ve středu města Kuressaare na pozemku evangelické luterské církve v ulici Kauba č. 5, což bylo řešením od Boha, protože nám město kvůli paralelně probíhajícím Dnům moře nedovolilo působit na pódiu hudebního pavilonu v parku. Třetí evangelizace se kvůli dešti konala uvnitř.

Hudba skupiny TNT, hudební sóla, skeče, evangelizační drama, svědectví a evangelistická kázání Uda a Waltera byly náplní našich tříhodinových programů. Mluvili jsme německy, měli jsme dvě překladatelky z němčiny do estonštiny.

Na evangelizace přišlo denně v průměru 50 až 70 posluchačů a odhadujeme, že **celkem 40 osob vydalo své životy Ježíši**. Obzvláště jsme se radovali ze starších lidí, zřejmě členů luterské církve, kteří poprvé vědomě přijímali Ježíše Krista. Jedna členka našeho týmu o tom píše: „ Můj celkový dojem je, že byly sbory povzbuzeny. Právě ti lidé, kteří desetiletí chodí do kostela a *nikdy vědomě* nevydali své životy Ježíši, mohli teď tuto možnost využít a učinit to.“

Chci ještě napsat o „paní v zeleném šátku“. Náš český manželský pár rozdával na ulici před Kaubou 5 letáčky s pozváním na evangelizaci. Po chodníku vedla kolo starší paní v zeleném šátku. Pozvánku si vzala, přečetla, vysvětlovala něco a pak šla dál. Náhle se zastavila, otočila se a vešla. Zůstala celou dobu a při výzvě, kdo chce přijmout Ježíše do svého života, se přihlásila a učinila to!

K evangelistovi Walterovi přišla po evangelizaci žena, moc mu děkovala a vyprávěla mu, že se modlila za svou známou nebo příbuznou, přivedla ji na evangelizaci a intenzivně prosila Boha, aby se obrátila – a stalo se tak! Udo měl řadu intenzivních pastýřských rozhovorů s Estonci a mohl spolu se svou manželkou ještě včas sloužit ženě, které se nedávno utopilo dítě a která z toho byla úplně zoufalá.

Zažili jsme velký průlom ve spolupráci s estonskými pastory, kteří byli zpočátku poněkud nedůvěřiví. Mladá sestra z Kuressaare, která nám sloužila před výjezdem

jako kontaktní osoba a byla ze zdrženlivosti pastorů zarmoucená, se ptala Boha, co se to děje. Sama píše: „Odpověděl mi: 'nedělej si starosti, mám svůj plán a vše je pod mou kontrolou.' A když jsem pak slyšela váš první rádioprogram s lidmi z vašeho týmu, věděla jsem, že neuvídíme ovoce hned, ale že **Bůh bude rozsévat símě do našich srdcí** a pak budou věci proměněny. Když jsem viděla lásku, kterou nosíte ve svých srdcích, hluboce se mě to dotklo. Cítila jsem, že se stalo něco jako průlom. Mluvila jsem z mnohými a rezonance byla velmi dobrá.“

***Jsme Bohu velmi vděční za to, co činí!
V létě 2010 chceme podniknout další výjezd na ostrov Saaremaa!***

---

www.go-east-mission.de, rubrika [Misie v Estonsku](#) (Listopad 2009)
Česká verze s fotografiemi. Česká verze bez fotografií: [zde](#).

Německá verze bez fotek: [zde](#) / s fotkami: [zde](#)

Anglická verze bez fotek: [zde](#) / s fotkami: [zde](#)

Estonská verze bez fotek: [zde](#) / s fotkami: [zde](#)